WYSŁANE PRZEZ
Irmgard

ON
01.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Zobowiązania – klucze do doskonałości

Drużyna czerpie korzyści z mocnych stron każdego z jej członków.

Klucze do doskonałości

Drużyna osiąga szczytowe wyniki, gdy wykorzystuje mocne strony każdego z jej członków. Co to jednak oznacza w praktyce? Bertrand Théraulaz, trener siatkówki i koordynator francuskojęzycznego programu szkolenia trenerów Swiss Olympic, zna drogę do sukcesu. Prowadzi ona przez zaangażowanie.

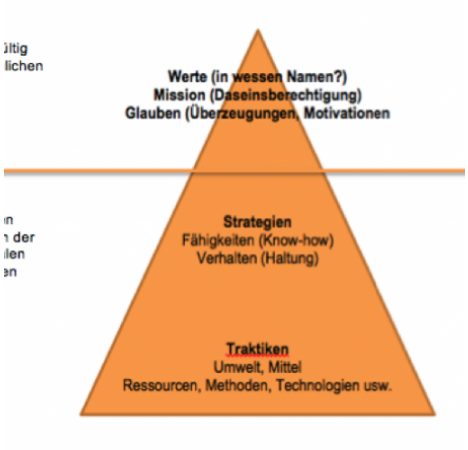
„Aby dowiedzieć się, kto, co i w jaki sposób może wnieść do zespołu, potrzebny jest projekt zespołowy". Jako były czołowy trener siatkówki – u boku Georgesa-André Carrela – Bertrand Théraulaz wie, o czym mówi. Poziom drużyny nie ma tu znaczenia: zawodnicy, opiekunowie, zarząd i inne zaangażowane osoby muszą mieć wspólną wizję. „Aby zespół działał skutecznie, trzeba poświęcić czas na odkrycie wspólnych wartości. Zbyt często najpierw martwi się o otoczenie i dostępne środki. Gdy pojawia się problem, na przykład niewystarczające wyniki, nie da się wyjaśnić przyczyn i każdy szuka winy u innych".

Kompas dla drużyny

Warunki treningowe – sesje treningowe, dostępni trenerzy, sprzęt itp. – różnią się w zależności od drużyny. Nie ma więc jednej uniwersalnej recepty. Jeśli jednak uda się podporządkować zachowanie zawodników i ich różne osobowości wspólnym wartościom, to znaczy, że zrobiono już ważne kroki w kierunku sukcesu.

Według Bertranda Théraulaza poszukiwanie i odnajdywanie wspólnych wartości ma najwyższy priorytet. Wartości, o które gracze – oraz całe ich otoczenie – chcą walczyć. Choć brzmi to abstrakcyjnie: najpierw należy skonstruować to, co „wirtualne" (patrz rys. 1). Jak wiadomo, pojęcia te są jednak różnie interpretowane. Należy je zatem zebrać, omówić i uporządkować, aby stały się one wewnętrznym kompasem dla drużyny lub klubu. Każdy musi móc w każdej chwili odwołać się do nich, aby ustalić, czy swoim nastawieniem lub wynikami wspiera wspólne wartości, czy też nie.

Rys. 1: Poszukiwanie i odkrywanie wspólnych wartości

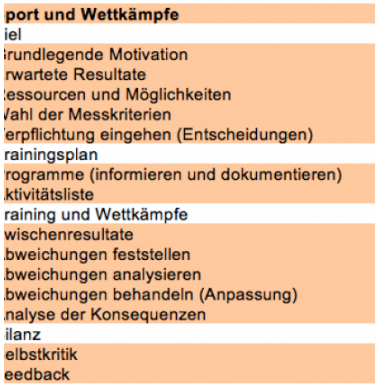
Sport jako misja
Gdy zespół już wyznaczy wspólne wartości, musi jasno określić swoje zadanie, rację bytu, wyniki, które chce osiągnąć, oraz swoje cele. „Jako konkretny przykład podam zadanie, jakie postawiła sobie szwajcarska reprezentacja mężczyzn w siatkówce – która od tego roku znów aktywnie uczestniczy w rozgrywkach. Z jednej strony chodzi jej o to, by pokazać opinii publicznej, że znów jest w pełni obecna, a z drugiej strony chce przede wszystkim zainspirować młodych zawodników".

Jednak również trener, nauczyciel czy kierownik muszą wyznaczyć sobie jasne zadanie. Przede wszystkim należy skupić się na zawodnikach i ich własnych zasobach, zanim zacznie się realizować osobiste cele trenera.

Autonomia zamiast hierarchii
Projekt zespołowy – a tym samym zdefiniowanie wspólnych wartości – jest jednym ze środków służących do zainspirowania drużyny do działania na rzecz tej samej sprawy. Nie ma wtedy już wątpliwości, w jaki sposób należy podejść do danego problemu. Projekt zespołowy stanowi ramy i przewodnią linię postępowania. „Projekt sprzyja wolności każdego z osobna w ramach ogólnych ograniczeń. Każdy zawodnik powinien mieć możliwość optymalnego rozwinięcia swojego potencjału". Dla Bertranda Théraulaza ważne jest, aby każdy zawodnik przejmował odpowiedzialność. Jest to dla niego jeden z trzech kluczy do doskonałości. „Pierwszym z nich jest przejrzystość w zespole, drugim – rozwój wolności i odpowiedzialności, a trzecim wreszcie optymalne wykorzystanie różnic między zawodnikami. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy hierarchie zastąpi się autonomicznymi zespołami". Ma to pozytywny skutek: uwolnienie nieoczekiwanych sił drzemiących w każdym zawodniku.

Nazywajmy rzeczy po imieniu
Projekt zespołowy dzieli się na kilka faz. W rzeczywistości pierwsza faza często nie jest w pełni realizowana. Po początkowej euforii na początku sezonu często zakłada się, że wszyscy mają taką samą motywację. W rzeczywistości jednak tak nie jest. Wystarczy wtedy przegrać dwa mecze z rzędu, by stwierdzić, że poczucie wspólnoty jest czysto powierzchowne. Zawodnicy nie opierają swoich decyzji na tych samych podstawach i brakuje im kompasu, który by ich prowadził i ponownie łączył. Model „najlepszych możliwych warunków" autorstwa Alaina Mounira (MCP©, stosowany w francuskojęzycznych szkoleniach trenerskich) ilustruje poszczególne etapy oraz ich idealny przebieg (rys. 2).

Rys. 2: Szczegółowe przedstawienie faz optymalnych warunków (MCP©)

aillierte Darstellung der Phasen der bestmöglichen Bedi

Jeśli weźmie się pod uwagę wszystko, co powinno mieć miejsce w pierwszej fazie, staje się jasne, że trzeba w nią zainwestować czas. Bardzo ważne jest przy tym, aby komunikacja była jasna i jednoznaczna. „Trener musi zadbać o to, by nazywać rzeczy po imieniu, ponieważ to, co pozostaje niewypowiedziane, często kryje w sobie największe zagrożenia”.

Bertrand Théraulaz jest instruktorem, wykładowcą i nauczycielem wychowania fizycznego w BASPO. Jako kierownik merytoryczny programu J+S w siatkówce specjalizuje się w indywidualnych różnicach w rozwoju motorycznym.

Alain Mounir jest doradcą, instruktorem i trenerem. Pracuje zarówno jako przedsiębiorca, jak i w ramach szkolenia trenerów Swiss Olympic.

Powiedziane – zrobione!

Jak podejść do projektu zespołowego? Alain Mounir stosuje prostą metodę, którą przetestował Bertrand Théraulaz i która angażuje wszystkich uczestników.

1. Zawodnicy zapisują wartości, o które chcą walczyć w trakcie sezonu. Jedna wartość na kartkę, wielkimi literami.

2. Zbierz kartki i rozłóż je na podłodze.

3. Zespół otrzymuje następujące zadania (czas: 20 minut):

- Podzielić wartości na cztery grupy
- Umieścić najważniejszą wartość z każdej grupy na górze, a następnie przeprowadzić dyskusję, w której każdy powinien wziąć udział

4. Sformułować zachowania i postawy niezbędne dla każdej wartości. Zespół wybiera trzy najważniejsze. Przykłady kluczowych postaw:

- Flow: skupienie, czerpanie radości, zarażanie innych entuzjazmem
- Wymiana: komunikowanie się, słuchanie, otwieranie się
- Praca zespołowa: szanować innych, brać na siebie odpowiedzialność, wspierać
- Dążenie do celu: mieć pewność siebie, krytycznie podchodzić do siebie, pracować

Bibliografia Whitmore, J.: Coaching w praktyce, Frankfurt, wydawnictwo Campus, 1995 Blanchard, K.: Zarządzanie poprzez upoważnianie, Reinbek koło Hamburga, wydawnictwo Rowohlt, 1999

Mounier, A.: 4 inteligencje ... na czas! Vevey, wydawnictwo CDO, 2001

YoungstarsWiki.org

Théraulaz, B.: Zrozumieć i uczyć siatkówki. Federalny Urząd ds. Sportu w Magglingen, 2003, nr kat. 30.841.500d

Gdzie ludzie podejmują zobowiązania_01

Źródło:
Treść: Jugend+Sport, mobile 1, grudzień 2004 r., COMMITMENTS
Autorka: Véronique Keim

prawa autorskie:www.mobile-sport.ch

Zdjęcie:www.juropa.net

Weitere Informationen

Kategorie
Kierownictwo i pedagogika

Tagi
Praca zespołowa
Współpraca
Mocne strony
Drużyna
Zespół

Wiek
Brak dostępnych danych.

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Brakuje tej informacji.

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Teren / otoczenie
Miasto
Las
Łąka

Materiał
Brak

Pobieranie plików
Plik do pobrania dostępny

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Kategorie
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Teren / otoczenie
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/zobowiazania-klucze-do-doskonalosci